

Chotyňáček

Ročník 30

Srpen 2022

ZDARMA

**Před 60 lety dne 29. září 1962 byla otevřena nová sokolovna.
V letech 1932-33 probíhala stavba betonového mostu přes Nisu.**

Rozhovor s Lud'kem Velem O ŽIVOTĚ

Koncem července jsem se stavila u Lud'ka Veleho, asi hodinu jsem si povídali o všem možném a mě napadlo, že udělám s Lud'kem rozhovor do Chotyňáčka. Známe se od malička, tykáme si, takže to bude rozhovor mezi dvěma přáteli. Luděk je sice již dlouhá léta PRAŽÁK, ale srdcem a délkou pobývání je jasný CHOTYŇÁK.

Lud'ku, ty jsi žil v Chotyni od narození?

Od narození do čtyř let jsem žil v Líšném u Železného Brodu. Do Chotyně jsme se nastěhovali v roce 1955. Často se mi stávalo, že když jsem řekl, že jsem z Chotyně, zlobili se Líšeňáci, a když jsem řekl, že jsem z Líšného, zlobili se Chotyňáci.

Najdeš v paměti první vzpomínku na Chotyni?

To jsou vzpomínky na vánoční dárky od tehdy pražské tety Rothové, která teď již dlouhá léta žije v Chotyni. Dostal jsem pásek, který přivezl její manžel doc. Roth z Mexika. Byl žlutý a měl zlatou přezku.

A co školní léta v Chotyni?

Hlavně vzpomínám na naši partu RAKE-TOVOU POSÁDKU - bylo nás pět, já, Honza Šebelka, Petr Podzimek, Jarda Pleštil a Lád'a Dočekal. Bojovali jsem proti kouření a alkoholu, trhali jsme ostatním z rukou cigarety a alkohol. Bohužel jsme si to všichni v dospělosti vynahradili.

Záhy jsem si také uvědomil, že bydlíme velice blízko čokoládky a moje dětství bylo opravdu sladké. Bydleli jsme tehdy ve druhé vile za bývalou čokoládovnou.

Vzpomeneš, co ti dala chotyňská škola?

V první třídě mě učila paní učitelka Riegrová, posléze Landová. Od druhé do páté třídy mě učila paní učitelka Hana Mikulášková, která mě naučila číst, psát, počítat a základům slušného chování, nejen vůči učitelům, ale prostě všem ostatním. Bylo naprosto normální, že jsme zdravili i cizí lidi.

Hlavní vzpomínka na druhý stupeň školy?

Druhý stupeň jsem jako ostatní děti z Chotyně absolvoval ve škole v Hrádku nad Nisou, kde pokládám za nejdůležitější, že jsem se přihlásil do dětského pěveckého sboru JITŘENKA, který vedl pan učitel František Jakubec. Já a Jana Podzimková jsme často zpívali sóla.

Zde mě taky učil pan učitel Ladislav Lhota, můj pozdější největší kamarád.

Co po deváté třídě, kampak jsi zamířil?

Zamířil jsem na Střední všeobecně vzdělávací školu do Liberce, kde mi ale učení moc nešlo. Ve třetím ročníku mě vyhodili pro špatný prospěch a chování. Šel jsem pracovat do libereckého divadla F. X. Šaldy jako kulisák. Tam jsem si přičichl k divadelním líčidlům a nastal zásadní zlom. Přihlásil jsem se na Lido-vou školu umění v Liberci, obor zpěv k profesorovi Josefu Bradovi, který mě připravil na studium šestileté konzerva-toře v Praze.

Ještě stále jsi Chotyňák, ale život jde dál, jak?

Po studiu jsem se dostal do angažmá libereckého divadla F. X. Šaldy jako sólista opery. Mojí první rolí byla postava Lutobora v opeře Libuše a potom šla jedna velká role za druhou v mém baso-vém oboru. A po devíti letech jsem udě-lal konkurz do Národního divadla a mojí první rolí v ND byl opět Lutobor z Libu-še.

Další dva zásadní zlomy v mém životě - v roce 1975 jsem si po čtyřleté známo-sti vzal Ester Parisovou z Chrastavy. Poznali jsme se v Hrádeckém dvoře na zábavě. V roce 1983 se nám narodila dcera Adéla a já dostal nabídku angažmá v Národním divadle. Do kolébky jsem malé Adélce říkal, že jsem sólistou ND. Velkou radost z toho neměla, protože jí ještě nebyl ani měsíc.

Měli jsme garsonku v Liberci a asi po dvou letech se nám ji podařilo vyměnit za byt v pražské Hostivaři - takže du-chem stále Chotyňák, ale v občanském průkazu Pražák.

A jsme v Praze v Národním divadle, tam se málokdo dostane, takže obrov-ský úspěch. Vzpomínám si, že jsme to v Chotyni hodně vnímali a byli jsme na tebe pyšní. Co první vzpomínky na Ná-rodní divadlo?

Najednou jsem se dostal z divadla do továrny na umění. Trvalo asi tři roky, než jsem začal továrnu na umění vnímat jako divadlo. Našel jsem si tam mnoho přátel nejen v opeře, ale i v činohře, tak jako předtím v Liberci. Bylo příjemné, že moji rodiče mě ještě zažili při děkovač-kách nejen v libereckém divadle, ale i v Národním divadle.

V Národním divadle jsem zůstal od roku 1983 až do důchodu, celých 36 let.

Vrátíme se do Chotyně. Zjistila jsem si, že v dubnu roku 1965 jsi se s ro-diči přestěhoval do domu, kde trávíš nejvíce času dosud. A z tohoto domu máš nádherný výhled na hrad Grab-štejn. To byl osud, že jo?

Když jsme se přestěhovali na chotyňský kopeček, vlastně se mi do DNA vtiskl pohled na můj milovaný Grabštejn.

Byl tam zákaz přístupu, který jsme jako děti pochopitelně nedodržovali. Hrad čím dál více pustl, areál pod hradem vzkvétal, protože byl v majetku armády. Nikdy jsem nevěřil, že se podaří náš hrad zvelebit, ale stal se zázrak.

Jednoho dne se na hradě rozsvítilo jedno okno. V hospodě U Honzejka jsem potkal mladého nadšence Honzu Sedlá-ka, který už při studiu památkářské od-borné školy se pokoušel s mladými hrad uvést v život - sekali kopřivy, vytrhávali nálety, ale hrad byl tak zpustošený, že bez peněz byla situace absolutně nemož-ná. Jeho zarputilost byla dojemná. Poda-řilo se mu na památkářích získat peníze

alespoň na zakonzervování hlavních střeš kanadskou šindelí. Důležitou změnou byla rekonstrukce hradní věže, která totálně změnila svoji podobu. Dlouho jsme si zvykali.

A jak začaly benefice?

Sedlákovo úsilí mi bylo sympatické a při sklenici piva, opět v hospodě U Honzejka, jsme si plácli, že udělám první koncert v dezolátní kapli sv. Barbory pro pár přátel. Zpíval jsem pouze já. Vstupné dobrovolné, vybralo se na 1 basu piva a pár buřtů pro nadšené Brontosaurusy.

A takto začala dvacetipětiletá éra benefičních koncertů.

Víš, co mě vždycky úplně fascinovalo. Jak se všichni sejdete kolem 13. hodiny na hradě, začnete zkoušet a ladit a v 17. hodin začne nádherné představení.

Nebylo jednoduché připravit operu za pár hodin v nové scéně a v nové režii. Spoléhal jsem na šikovnost svých kolegů a vlastně jsem jenom nastínil režijní záměr této nově vzniklé inscenace. Samozřejmostí bylo, že všichni účinkující ovládali svoje role dokonale. Po každém představení jsme si rádně oddychli. Nikdy bych tyto koncerty nedokázal bez své pravé i levé ruky. Pravou rukou jsi byla ty, protože jsi měla na starosti veškerou organizaci průběhu benefic. Moje levá ruka Karel Zeman se staral o propagaci a vedl pečlivě Kroniku benefičních koncertů, kterou můžou zájemci vidět v chotyňské knihovně nebo v liberecké knihovně. Čtu i vzpomínání z Kroniky benefičních koncertů, které vychází na pokračování v Chotyňáčkovi. Karel se bohužel nedočkal 25. benefice, zemřel o dva roky dříve a moc nám chyběl.

Kolem benefic nám ale pomáhalo moc a moc lidí, spolků, škol, armáda a další a další. Byl to vždy úžasný pocit a doufám, že jsem hodně děkoval. Chceš, aby byl rozhovor o mně, takže nebudeme nikoho dalšího jmenovat. Jen ještě jednou všem moc díky.

Když si projdeš těch 25 benefic, je tam něco, co chceš zmínit?

Když se ohlédnu za těmi dvaceti pěti lety, nemusím se za nic stydět, protože každé představení mělo úroveň a atmosféru a vždy se podařilo něco vylepšit. Často jsem viděl při smutných operách slzy v očích diváků a při komediích rozzářené oči a pusy od ucha k uchu. I mně, při proroctví Libuše, kterou zpívala Eva Urbanová, zachvátila husí kůže.

Jedna z milých vzpomínek se týká mé nejzamilovanější opery Lišky Bystroušky. Nechal jsem „narůst“ hustý les, kterým úzkou pěšinou všichni diváci museli projít na velké nádvoří hradu. Jeden tatínek tam přivezl svoji invalidní dceru na vozíku a ta poprvé v životě zažila, že se prodírala lesní houštinou. Kdyby tato situace za celých dvacet pět let nastala jen jednou, mělo pořádání operních představení smysl.

Moc dobrý pocit mám, když si uvědomím, že v takové malé vesnici jako je Chotyně vystoupilo přes 80 sólistů Národního divadla – tímto číslem se nemůže chlubit leckteré velké město.

Ještě musím něco dodat. Často se o mně mluví jako o zachránci naší dominanty. Poslouchá se to příjemně, ale samozřejmě to není pravda. Hlavním zachráncem je Ministerstvo kultury, Památkový ústav a kastelán Jan Sedlák – ten měl na bedrech veškerou organizaci záchrany.

Bavíme se o životě, takže co tě teď naplňuje?

Za humny našeho domu je golfové hřiště Golf club Grabštejn, kde se snažím už asi 15 let snížit si handicap. Nicméně se nedaří, ale je to můj životní koníček a doufám, že ještě nějakou dobu bude.

Vím, že ve tvém současném životě je i něco nepěkného. Pověš nám, o co jde?

Loni mi bylo sedmdesát let a s tímto rokem se pochopitelně mnohdy snoubí různé choroby. Léčím se s rakovinou prostaty. Mojí současnou filozofií je, že co se stane, se nedá odestát. A mně se prostě stala rakovina. Léčím se jako všichni ostatní a doufám, že moje svíčka zatím hoří a ještě nějaký čas hořet bude. Už jen proto, že v Chotyni máme svíčkárnu a můj kamarád Milan Koucký mi tam trošku toho parafínu sem tam přileje.

Co nám povíš na závěr?

V Chotyni máme dvě fungující hospody, nádherný sportovní areál u Nisy. Spočítal jsem asi 80 nových domů plných mladých lidí s dětmi, a proto o budoucnost Chotyně nemám strach. Doufám, že náš milovaný Grabštejn na ni bude hodně dlouho dohlížet.

Starostka

Zemřel soused Franta

Ve čtvrtek 28. července zemřel pan František Dvořák. Asi před pěti lety za mnou přišel na úřad a povídali jsme si. Výsledkem byly jeho moc hezké články do Chotyňáčka o pěstování zeleniny a ovoce a také výstava ovoce, zeleniny a květin v září roku 2017. Přidalo se k tomu jablkobraní a chotyňská dechovka a já měla obrovskou radost, že v Chotyni začíná další tradice.

Naštěstí soused Franta kolem sebe dokázal soustředit dost pomocníků a pomocnic, takže jím zahájena tradice určitě nekončí. Při každé další výstavě na souseda Frantu vzpomeneme a popřejeme mu hezký a klidný odpočinek.

Starostka

Benefiční koncerty pro Grabštejn

vzpomínáme

**17. benefiční koncert na záchranu
kaple sv. Barbory – sobota 30. srpna
2008**

Repertoár: Scénické provedení opery DON PASQUALE od Gaetana Donizettiho. Při zahájení této benefice se Luděk Vele držel tradice a přednesl Janáčkovu píseň Pán Bůh vám zaplat'.

Účinkující: sólisté Marie Fajtová (Norina, mladá vdova), Plamen Prokopiev (Ernesto, synovec dona Pascuala), Jiří Hájek (Doktor Malatesta, lékař), Zdeněk Harvánek (Notář) a Luděk Vele (Don Pasquale).

Dirigent a klavírní doprovod David Švec.
Náповěda Ivona Zelinková.

Scéna: Návrh a realizaci provedly studentky Střední uměleckoprůmyslové školy a Vyšší odborné školy v Jablonci nad Nisou pod vedením profesorky Jitky Jelínkové. Scéně, jednoduché a přitom rafinované podoby, vévodila uprostřed umístěná vertikálně otáčivá konstrukce dvou kolmo na sebe postavených kruhů, jednoho prostupného z červené hadice, druhého neprostupného ze čtyř zkřížených břeven opletených dráťovým pletivem. Z pohledu diváků vpravo se nacházela kukaň pro náповědu, vlevo byla umístěna dvojice bílých židlí s opěradly svázanými k sobě červenou bužírkou.

Místo konání: Dolní nádvoří hradu s restaurovanými renesančními „psaníčkovými“ fasádami na všech čtyřech průčelích. Většina nádvoří patřila improvizovanému hledišti, jež tvořily polstrované židle (zapůjčené dí-

lem Veterinární základnou a větším dílem chotyňským Sokolem) a 18 čtyřmístných lavic z borovicového dřeva, pořízených benefičními koncerty. Představení, které začalo v 17 hodin, se popáté odehrávalo na vlastním pódiu a pod vlastní plachtou.

Počasí: Zachmuřená obloha nad Grabštejnem, jež během dopoledne brnkala pořadatelům na nervy, se odpoledne rozjasnila, takže představení i následující malé posezení při cimbálové muzice Dušana Kotlára z Liberce se konalo za vlahého počasí.

Publikum: Prostor dolního nádvoří hradu zaplnilo 836 příznivců grabštejských beneficí. Převažovali mezi nimi místní z Chotyně a Hrádku nad Nisou. Ve velkém počtu se dostavili také přátelé opery z Liberce. Nechyběli ani návštěvníci z Německa a Polska. Chotyni reprezentovala starostka Jana Mlejnecká a radnici v Hrádku nad Nisou zastupoval starosta Martin Půta. V publiku neabsentovali ani představitelé obecních úřadů v sídlech sdružených v Mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko. Liberecké pracoviště Národního památkového ústavu zastupoval jeho ředitel PhDr. Miloš Kadlec. Benefiční představení si nenechala ujít řada významných osobností – operní pěvkyně Soňa Červená, baletní mistr Vlastimil Harapes, kunsthistorička PhDr. Eliška Fučíková, dozorující restaurátorské práce v kapli sv. Barbory, básnířka a překladatelka Jana Štroblová a v neposlední řadě pěvkyně Marie Rathouská – Málková, první laureátka Ceny Eduarda Hakena.

Výstava: Výtvarná výstava doprovázející benefiční koncert už poctrnácté byla umístěna v nově restaurovaném sále rozkládajícím se vpravo od ústí schodiště na horní nádvoří. Výstavu její kurátor Josef Vinklát z Liberce obsadil výběrem obrazů akademických malířů Jaroslavy a Jana Solovjevových z Turnova. Vernisáži byl z manželské dvojice přítomen jen Jan Solovjev, zatímco účasti jeho manželky Jaroslavy zabránilo zranění kolene. Vystavené obrazy představili Josef Vinklát s Lud'kem Velem. Vernisáž

oživilo vystoupení Chrámového sboru Kostela sv. Bartoloměje v Hrádku nad Nisou. Oba malíři v Galerii sv. Barbory ponechali po jednom svém vystaveném dílu, Jaroslava Solovjevová *Bílé komíny* (olej o rozměru 65 x 80 cm) a Jan Solovjev *Kozákov* (olej o rozměru 68 x 95 cm).

Cena Eduarda Hakena: Počínaje rokem 2009 Nadační fond angažovaných nestraníků v součinnosti se sdružením Benefiční koncerty Grabštejn zřizuje na podporu českých operních a komorních pěvců v seniorském věku Cenu Eduarda Hakena. Zmíněný fond vznikl koncem roku 2006 na půdě Klubu angažovaných nestraníků s vědomím jednak toho, že mezi námi žijí lidé v nezaviněné nouzi, jednak toho, že rozvoj kultury a vědy brzdí nedostatek finančních prostředků. První laureátkou Ceny Eduarda Hakena se stala Marie Rathouská – Málková, rodačka z Hořic v Podkrkonoší, která s výjimkou svého působení v Ústí nad Labem v letech 1945-54, byla ústřední osobností operního souboru v Liberci. Měla výbornou pěveckou techniku a její soprán se vyznačoval neobyčejně širokou výrazovou škálou, charakteristická byla především jeho vroucnost. Cenu ji před představením Dona Pasquale předali mistrova dcera Marie Hakenová – Ulrichová, zástupce nadačního fondu a Luděk Vele.

Benefiční výnosy v roce 2009 a jejich uplatnění: XVII. Benefice vynesla 226 tisíc korun, z čehož cca 179 tisíc korun pochází ze sponzorských darů. Mezi sponzory vedle měst, obcí či firem figuruje také stále více jednotlivců. Ještě do benefičního představení se za získané prostředky podařilo navrátit sňaté sgrafitové vlasy s dekorativními motivy na podstřešní římsu západní stěny hradu. Další peníze jsou v dohodě s památkáři určeny na pořízení kovových lustrů do dvou nově zrekonstruovaných sálů ve východním křídle hradu a na zevrubnou obnovu 200 let starého kladívkového klavíru.

Propagace: Zevrubnou informací o XVII. Benefici dostali novináři na tiskové konfe-

renci ve čtvrtek 13. srpna, uspořádané v Liberci, a to podruhé v reprezentačních prostorách LIF Group. Konference se vedle Lud'ka Veleho zúčastnili starostka Chotyně Jana Mlejnecká, starosta Hrádku nad Nisou Martin Půta a Josef Vinklát, kurátor výstav v Galerii sv. Barbory. Tištěné podklady stejně jako v předchozích letech připravil benefiční kronikář Karel Zeman.

Jako mediální partner se vedle deníku Liberecký den již desátým rokem osvědčila regionální televize Genus v čele s ředitelkou Alenou Roubalovou. Při koncertu byl za 30 Kč prodáván program o formátu 14,7 x 21 cm. Na přední straně barevné obálky byl snímek plastiky vloni věnované Zdeňkem Vilemlem Galerii sv. Barbory, na zadní straně pak fotografie účinkujících v Tajemství uváděném v roce 2008. Uvnitř programu byly otištěny pozdravný list ředitele Národního divadla Ondřeje Černého, medailónky účinkujících, vystavujících manželů Solovjevových, jakož i Marie Rathouské - Málkové, první laureátky Ceny Eduarda Hakena. Text programu stejně jako v předchozích letech kompletoval Karel Zeman a jeho montáž na zmíněný formát provedl Vít Štrupl. Program vytiskla liberecká firma Geoprint.

Benefiční vstupenka, prodávaná za 100 Kč, měla podobu pohlednice, tentokrát s panoramatem Grabštejna fotografovaného z chotyňského svahu nad Nisou. Čestné vstupenky zdobila v pravém rohu kulatá nálepka k šesti stům let od první písemné zmínky o Chotyni. Koncert propagoval plakát o formátu A2.

Organizační zajištění: Také při XVII. benefici hlavní organizační role připadla chotyňské starostce Janě Mlejnecké a jejímu Turistickému informačnímu centru, sídlícímu na nádvoří hrádecké radnice. Pracovnice centra Romana Vejstrková, její manžel ing. Jindřich Vejstrk s přáteli Lenkou a Ondřejem Brozovými zajišťovali vylepení benefičních plakátů a prodej vstupenek i programů na Grabštejně. Pátým rokem se do benefičních příprav výrazně zapojila chotyňská

omladina; pomáhala zejména s úpravou scény, při transportu klavíru, s přenášením kostýmů a také s rozestavěním a úklidem židlí. Platným pomocníkem při organizaci představení byli pracovníci hradu v čele s kastelánem Mgr. Janem Sedlákem.

Významnou pomoc poskytla grabštejská Veterinární základna Armády ČR zapůjčením potřebného materiálu a umožněním průchodu na hrad přes své prostory. Lékařskou pohotovost během koncertu jistila opět MUDr. Ivana Pavlová z Hrádku nad Nisou. O občerstvení účinkujících pečovala Marita Daňková. Josef Vinklát jako pozornost pro účinkující vytiskl grafiku Grabštejna od akademického malíře Jaroslava Švihly. Liberecké nakladatelství 555 poskytlo pro účinkující knihy ze své produkce.

Přátelské posezení: Vlahé počasí umožnilo uspořádat přátelské setkání účinkujících s pozvanými hosty na travnaté terase přiléhající k západní stěně hradu. O kulinářskou složku setkání se už pošesté postaraly chotyňské ženy z občanského sdružení Svazu žen. Značkové pivo včetně kvasnicového opět nabízel Soukromý pivovar Svijany. Víno Vavřinecké a Rulandské šedé bylo zakoupeno z Habánských sklepů ve Velkých Bílovicích. Příjemnou náladu již poosmé umocňovala liberecká cimbálová muzika primáše Dušana Kotlára.

Sponzoři: Na uspořádání XVII. benefice finančně přispěla města Hrádek nad Nisou (20 000 Kč) a Liberec (10 000 Kč) a také obce Chotyně (5 000 Kč), Bílý Kostel nad Nisou (2 000 Kč), Nová Ves (1 500 Kč) a Rynoltice (1 000 Kč). V řadách sponzorů figurovali firmy i jednotlivci z Prahy (Fujitsu Technology Solution, s.r.o.), z Teplic (Severočeská vodárenská společnost), z Liberce (Arvinmeritor LSV, Syner s.r.o., Lékárna U muzea a ing. Emil Dušek), z Jablonce nad Nisou (Nadace Preciosa), z Tanvaldu (Silroc CZ a.s.), ze Svijan (Soukromý pivovar), z Rynoltic (Gesta a.s. a Zuzana Jalloulová), z Hrádku nad Nisou (D Plast-Eftec, Zahradnictví Areca, Josef a Marie Slavíkovi, Eva a

ing. Milan Faltusovi, Silwia a Martin Půtovi, Petr Faltus, ing. Milan Slabý, Jiřina Moučková) a v neposlední řadě Josef Dlouhý a Svixi z Chotyně. Národní divadlo v Praze pro benefiční představení zapůjčilo kostýmy a velkou dodávku na jejich přepravu z Prahy na Grabštejn a zpět.

Výtěžek: Na XVII. benefici sponzoři přispěli v podobě přímých finančních darů a poplatků za prezentaci firemních značek 178 700 korunami. Prodejem vstupenek a programů se získalo 47 300 korun. Náklady na koncert činily cca 90 000 korun. K 30. listopadu 2009 byl stav položky na účtu 670 789,92 Kč.

Transformace na o.p.s.: Dosavadní benefiční sdružení, existující mezi Lud'kem Velem a MěÚ v Hrádku nad Nisou, bylo na doporučení auditora přeměněno na obecně prospěšnou společnost Benefiční koncerty Grabštejn. Její správní rada je složena z Lud'ka Veleho, chotyňské starostky Jany Mlejnecké a hrádeckého starosty Martina Půty. Dozorčí radu řídí JUDr. Miloš Vorel a jejími členy jsou benefiční kronikář Karel Zeman a Adéla Velová. Všichni uvedení své funkce slíbili vykonávat jako hobby - tedy s plným nasazením a bez nároků na odměnu. Jako nový subjekt Benefiční koncerty Grabštejn, o.p.s. musí mít nově založený bankovní účet. Co dodat? Jedině to, že cíle benefičního snažení zůstávají i do budoucna stejné - těšit klasickou hudbou ve špičkové interpretaci a co nejvíc prospívat Grabštejnu, protože i po končícím restaurování hradu bude na něm práce jako na kostele.

Pokračování příště

HASIČI RADÍ OBČANŮM

Aby v přírodě nehořelo!

Lesní požár je požár, který začne v lese, nebo mimo les a do lesa se následně rozšíří. Jedná se o nežádoucí hoření zasahující velké plochy se závažným dopadem na chráněné zájmy, tzn. život, zdraví, majetek a životní prostředí.

Obecně lze lesní požáry rozdělit na podzemní (šíří se často do hloubky kolem kořenů např. proschlém humusu nebo rašeliništích). Pozemní v našich podmínkách se vyskytuje nejčastěji a zasahuje pozemní kryt, tzn. hrabanku, trávu, mech) a korunový (jeho hlavním nebezpečím je vysoká rychlost šíření ve větších stromů). Lesní požáry vznikají působením přírodních živlů (např. blesk, samovznícení), technických nebo technologických závad (spadlé dráty elektrického vedení nebo poruchy na strojích), ale nejčastější příčinou je nedbalost či úmysl člověka (odhození nedopalku, žhářství).

Podle lesního zákona (zákon č. 289/1995 Sb.) je v lesích zakázáno kouřit, rozdělovat nebo udržovat otevřené ohně a tábořit mimo vyhrazená místa a odhazovat hořící nebo doutnající předměty. V případě porušení zákona může být viníkovi uložena pokuta do výše 15 000 Kč. Navíc likvidace lesních požárů je pro hasiče nebezpečná, zdlouhavá, materiálně i fyzicky náročná činnost.

Nejen z těchto důvodů je v lese více než kde jinde potřeba dodržovat základní preventivní zásady chování.

Hasiči radí:

- **V lese nikdy nekuřte.**
- **Oheň rozdělávejte jen na vyhrazených místech.**
- **Za silného větru nebo v období extrémního sucha** v přírodě nebo na volném prostranství oheň vůbec nerozdělávejte.
- Ohniště vzdalte **nejméně 50 m od okraje lesa** a v dostatečné vzdálenosti od budov a všech dalších hořlavých věcí (stoh, suché listí, kořeny stromů, větve apod.).
- Ohniště **bezpečně oddělte od okolního prostředí** - např. obložením kameny, obsypáním pískem, vyhloubením zeminy a v případě většího ohně oddělte až metr širokým pruhem, který zbavte veškerých hořavin.
- K zapálení nebo udržování ohně v žádném případě **nepoužívejte vysoce hořlavé látky** jako např. benzín, naftu či líh.
- Nachystejte si předem prostředek pro hašení, kdyby se oheň vymkl kontrole (hasicí přístroj, dostatek vody, písek, hlínu apod.).

- **Oheň nenechávejte ani chvíli bez dozoru**, a nikdy do něj nevhazujte výbušné předměty.
- **Děti nenechávejte u ohniště bez dozoru dospělé osoby.**
- **Ohniště řádně uhasťte**, nejlépe prolíjete vodou, popřípadě zasypejte zeminou. Při vašem odchodu se z ohniště nesmí kouřit a popel i půda pod ohništěm musí být chladné.
- Pokud se vám přes veškerou opatrnost **situace vymkne kontrole**, volejte **hasiče** prostřednictvím tísňové linky **150** nebo **112**.

autor: **kpt. Mgr. Michaela Stará**

Překvapivé setkání

Touto cestou vám chceme říct, že jsme potkali na dovolené v Mikulově místního Chotyňáka Petra Ozogána (dobrodruha), který nám řekl, že jde z Ukrajiny pěšky a GPS mu ukazuje 800 km.

Touto cestou mu chceme vyjádřit náš obdiv a přejeme mu spoustu dalších cest a výzev. Je to borec.

Tomáš Gregor a Tomáš Hovorka

UPOZORNĚNÍ!!!

V době od 1. září do 14. září 2022 bude prováděna oprava viaduktu pod nádražím. Místo bude průchodné pouze pro pěší. Auta musí vydržet dvoutýdenní objížd'ku.

Starostka

Zapište si do kalendáře:

Sobota 20. 8.

Fotbal. zápas Chotyně : Václavice od 17 hod.

Neděle 28. 8.

Rugby - bližší na plakátech

Sobota 3. 9.

Den otevřených dveří u hasičů - bližší na plakátech

Fotbal. zápas Chotyně : Vesec B od 17 hod.

Sobota 10. září

Oslavy mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko v Chrastavě

Fotbal. zápas Chotyně : Rozstání B od 17 h.

Sobota 17. září

Výstava ovoce, zeleniny a květin a Jablkobraní

Kdo se chce pochlubit svými výpěstky - ovoce, zeleniny a květin a produkty z nich, můžete je donést před 17. 9. k paní Jarče Dlouhé nebo do hasičárny dne 17. 9. od 10.00 hodin.

Zisk z této výstavy dostane MŠ a ZŠ Chotyně.

Permanentní vstupenka do ZOO je na úřadu stále k dispozici.

Vydává Obecní úřad Chotyně, registrační číslo MK U 11 793.